

**De Grommer nr. 196
November 2010
29te jaargang**

De Grommer is een twee maandelijks uitgave van de Roei- & Zeilvereniging Naarden, opgericht te Naarden in 1952. De vereniging is aangesloten bij het Watersportverbond onder nummer 271.

Redactieadres
Middelgronden 134
1274 BT Huizen
grommer@rvznaarden.nl

Advertenties Grommer
grommer@rvznaarden.nl
Telefoon 06 51 53 26 03

Sluitingsdatum kopij
De Grommer nr. 197
Zondag 28 November 2010

Clubhuis
Het Behouden Huys
Onderwal 10 A
1411 LV Naarden
telefoon (035) 694 86 99

**ING rekening Roei- en
Zeilvereniging Naarden**
26 06 376

Ledenadministratie
Postbus 5145,
1410 AC Naarden
telefoon (035) 693 55 98
leden@rvznaarden.nl

Website
www.rvznaarden.nl

Voor overige gegevens zie de laatste genummerde bladzijde

Omslag, Noorderlicht
Foto, Ook van Internet J.A.T. Moos

Redactie, Judith van den Akker
Opmaak, Bert Piels

Drukwerk
Drukkerij Koolwijk, Huizen

De redactie behoudt zich het recht van kopijwijziging voor.

Pagina

2	Logboek voorzitter
7	Najaars ALV
8	Notule ALV April 2010
12	Verslag Jeugdkamp 2010
16	Naar je schoonmoeder
27	In de Schoolbanken, bij JV
30	Openingstocht 2010
34	Spetterdend Kampioenschap
37	Winterlezing 2 Februari 2011
38	WAC App. voor I-phone
39	Reünie Zeezeilers 2010
40	Bestuur en Commissies

Logboek voorzitter

Wim Nierman

Slaat de recessie toe?

Ook dit keer weer een goed gevulde Grommer met prachtige verhalen en ander nieuws vanuit onze vereniging.

Voldoende kopij maar waar blijven de adverteerders? Een zorgelijk punt, maar zeker niet onoplosbaar. In een vereniging met zo'n 300 leden moet het toch mogelijk zijn mensen te vinden die voor hun bedrijf een advertentie van een halve of hele pagina in ons kwalitatief hoogstaand en goed gelezen clubblad willen zetten. Het argument dat het niets met de watersport te maken heeft gaat daarbij niet op. Eerder (Grommer 194) heeft Eric Zuidmeer al onder de kop "advertentieverkopers gevraagd", klip en klaar laten zien dat het geen weggegooid geld is. So wie so niets wegge-

gooid, want alleen al het feit dat we zo'n prachtig blad kunnen uitbrengen is het al waard. We willen toch niet terug naar een op de oude stencilmachine gedraaid krantje? Kom op mensen! ZZZP-ers zat in onze club, financiële mensen, consultants, adviseurs. En wat te denken van al die captains of industrie? Procentueel moeten er minstens zo'n 50 à 60 man/vrouw rondlopen. Echt, laat je horen en laat je zien met een kleinen advertentie. Zien doet verkopen!

Wild spartelende brasem

Een van de eerste dingen die ik als klein kind heb geleerd is het roeien. Naast ons huis aan het Zijdelmeer in Uithoorn was een botenverhuurbedrijf met Hotel en Café Restaurant gevestigd. Het Zijdelmeer ligt in een kromming van de rivier de Amstel en vormde met de aangrenzende

veengebieden en vennen een geliefde plek voor sportvissers. Bij het botenverhuurbedrijf van de Gebr. Hoogenwerf lagen aan de lange houten steigers een hele serie grote lompe stalen roeiboten, voorzien van een visbun om de gevangen vis in leven te houden. In die tijd werd de gevangen vis nog thuis gegeten en was een vorm van "return on investment" voor de huur van de boot en na afloop de borrel in het café. De twee broers die het bedrijf runden, waren in mijn kleine jongens-ogen grote reuzen. Met handen

als kolenschoppen omvatten zij de levensgrote houten roeirien en met mooie ritmische halen trokken zij de zware boten in een snel tempo door het water. Soms mocht ik met ze mee om de in de vroege morgen de vele visnetten die zij hadden uitgezet te gaan legen. Ademloos keek ik naar het bovenkomen van het eind van de fuiken. De wild spartelende brasem, zeelt en karper zochten samen met de kronkelende palingen verwoed naar een uitweg. Een paar keer per week kwam de vishandelaar langs die

Wimmie op de slee.

de vis levend vanuit de grote viskaren in zijn bakken meenam. Eigenlijk best opmerkelijk dat de vis toen steeds levend werd vervoerd en op die manier ook vers in de winkel of op de markt kwam. De grote stoere kerels moesten lachen als ik als zevenjarig jongetje verwoed mijn best deed om de levensgrote roeiriemen in bedwang te krijgen. Na enige tijd lukte dat echter aardig en mocht ik zelfstandig de bootjes vanuit de afmeersteiger naar hun ligplaats roeien. Als er niemand keek dan duurde tochtje wel eens langer. Ja, dat zijn de mooie jeugdherinneringen zeker als je als zeiler opeens te maken krijgt met een Zeilvereniging waar ook geroeid wordt.

Kilobytes in de broekzak

Kennismaken met de vereniging kun je het beste doen door gewoon mee te gaan. Nou wordt het natuurlijk wel erg moeilijk als je geen enkele ervaring hebt. Toen ik op mijn verzoek gebeld werd door Frans

Douquéen aangaf dat ik graag eens mee ging met de zee-roei-ers, was zijn eerste vraag: “Heb je wel eens geroeid?” Natuurlijk heb ik wel eens geroeid! Dus daarmee had ik niets te veel gezegd. Aan mijn gestuntel bij het klaarmaken van de boot had hij waarschijnlijk al snel in de gaten dat dit niet helemaal klopte. Probleem is ook dat je geen snars snapt van alle vaktaal die dan wordt gebruikt. Roeispanen kennen we natuurlijk niet. Het zijn prachtige lichtgewicht roeiriemen gemaakt uit kunststof die worden vastgezet op een speciale beugel - de rigger – waardoor buiten de boot een draaipunt ontstaat en de hefboom groter wordt. Een maal uit de haven was de vier mans boot met stuurman een gewillige prooi van de wind. Bij gebrek aan een stuurman kwam regelmatig het bevel van Frans: stuurboord sterk of bakboord sterk. Ik roeide mijn longen uit mijn lijf om te helpen de boot weer op koers te krijgen, maar was niet opgewassen tegen de drie anderen

die al lang begrepen dat stuurboord niet automatisch de rechter roerriem inhoudt! Wel even wennen als je achteruit in de boot zit. Er volgden nog vele andere termen en begrippen die ik u hier zal besparen. Al doende leert men, ook Frans, want na enige tijd adviseerde hij mij om het draaien van de riemen maar eens een volgende keer te oefenen. Nou ja, je kan niet alles hebben en dit was wel

makkelijk. In een rap tempo, want zo'n boot schiet echt met een grote snelheid door het water, gingen we onder de Hollandse Brug door naar het strandpaviljoen Zeezicht in Muiderberg. Een stevig windje, met een mooi zonnetje en een lekkere temperatuur. Koffie in de ochtendzon op het terras van dit prachtige strandpaviljoen is een aanbeveling. Wat een prachtig plekje is het daar. Je

Voor boven je bedje..

waant je even in het buitenland als je uitkijkt over de zacht glooiende hellingen van de oude Zuiderzee-oeveren. De serene rust werd plotseling ruw verstoord door de opgewonden ringtoon van een telefoon. Al snel kwam het gesprek uit op de vele mogelijkheden van deze moderne telefoons. Conclusie: met het toenemen van leeftijd stijgt het aantal kilobytes in de broekzak. Nou met de leeftijd zat het wel goed in onze boot. Voldoende kilobytes!

Nu nog terug. Mijn conditie bleek gelukkig mee te vallen. Weinig last van spierpijn gehad. Voor mij was het toch wel weer een bijzondere ervaring om me achteruit roeiend door het

water te begeven. Maar goed dat Frans een prachtige buitenspiegel had gemonteerd waarmee hij goed in de gaten hield of wij op koers bleven.

Achteruitkijkend zie je pas welk moois je tegemoet bent gegaan en inmiddels ook al bent gepasseerd. Een filosofische uitspraak die iedere roeier boven zijn bed zou moeten hangen. Ik wil Frans en de anderen hierbij nogmaals hartelijk danken voor de leuke ochtend en het lesje roeien dat ik onder jullie bezielende leiding heb gekregen. Het is wat mij betreft zeker voor herhaling vatbaar.

Tot ziens op de algemene ledenvergadering!

Wim Nierman.

Uitnodiging ALV.

**Woensdagavond
17 November 2010
om 20.00 uur
Algemene Leden
Vergadering**

**Met aansluitend een lezing,
van Gert Jan Schaap,
over de Huizer Botters.**

NOTULEN VOORJAARSLEDENVERGADERING ROEI & ZEILVERENIGING NAARDEN, 14 APRIL 2010, het “BEHOUDEN HUYS”

Aanwezig: 37 leden, 3 niet leden.
Afwezig met bericht: Carola en John van Beek, Judith van den Akker, Hans van Rensen, Thea Stam, Guus Vonk en Alan Rijks.

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering en heet alle leden welkom. Er is geen bezwaar tegen de aanwezigheid van enkele niet-leden.

2. Vaststellen agenda

De agenda wordt zonder wijzigingen vastgesteld met dien verstande dat er een pauze na de behandeling van agendapunt 8 zal worden gehouden.

3. Notulen najaarsledenvergadering 18 november 2009

De notulen worden zonder wijzigingen vastgesteld.

4. Mededelingen van het bestuur en ingekomen stukken

- Volgens de statuten is het mogelijk om begunstiger van de R&ZV Naarden te zijn. Deze categorie was echter slapend.

Het bestuur heeft desgevraagd besloten hier nieuw leven in te blazen en de mogelijkheid van begunstigers (ook Grommerleden genoemd) weer te activeren. Deze leden ontvangen een Grommer, mogen bijv. lezingen en de nieuwjaarsreceptie bijwonen, maar hebben geen stemrecht in de ledenvergaderingen en kunnen niet met hun eventuele boot participeren aan verenigingsactiviteiten (daartoe zouden ze dan eerst gewoon sr. lid moeten worden). Het is nodig de contributie voor Grommerleden/begunstigers vast te stellen. Het bestuur stelt voor om deze contributie gelijk te stellen aan die voor sociëteitsleden en de ALV stemt hiermee in. Voor begunstigers geldt geen contributieafdracht aan het Watersportverbond.

- Er wordt, zoals bij eerdere ALV's al ter sprake geweest, gewerkt aan een nieuwe website voor de vereniging. Bert Piels toont de nieuwe voorpagina, welke er aantrekkelijk uit ziet. Met deze nieuwe site krijgen de verschillende commissies de

verantwoordelijkheid over hun eigen subpagina's. Vanuit de vergadering wordt opgemerkt dat het ooit de wens was om een afgesloten ledendeel te ontwikkelen. Er moet nu de komende tijd worden nagedacht, c.q. worden gewerkt aan zaken als het webbeheer en het benodigde reglement, het instellen van een overall website-beheerder, en bv. het online kunnen raadplegen van de Leden en Schepenlijst en de mogelijkheid te hebben om vragen te stellen. Het is nadrukkelijk de bedoeling de nieuwe website per 1 januari 2011 operationeel online te hebben.

- Dhr. J.W. Gastelaars heeft i.v.m. zijn komende (pré)pensionering zijn functie neergelegd per 1 maart jl. en is opgevolgd door dhr. G. (Gerrit) Gortzak. Bij de afscheidsreceptie van dhr. Gastelaars op 23 april zal het bestuur vertegenwoordigd zijn en hem een passende attentie aanbieden. Dhr. Gortzak heeft inmiddels in het nieuwe havenblad ook een artikel en foto's opgenomen over het jeugdzeilen van de vereniging.

5. Financieel jaarverslag 2009

a. Exploitatierkening en balans met toebehoren

De penningmeester heeft weer overzichtelijke jaarstukken van de financiën van de vereniging per 31 december 2009 gemaakt. De exploitatierkening van het afgelopen jaar sluit met een klein nadelig saldo (Euro 397,-).

Enkele opmerkingen en toelichtingen bij de financiële stukken:

- De lening van het roeien is inmiddels geheel afgelost door enerzijds de terugbetalingen en anderzijds schenkingen van leden t.b.v. het roeien.

- De inkomsten uit contributies zijn iets lager dan begroot vanwege het iets teruglopende ledenaantal.

- De inkomsten uit de Grommeradvertenties zijn lager dan begroot doordat een aantal adverteerders zich heeft teruggetrokken. Er is dus dringend behoefte aan nieuwe adverteerders. Ook leden zelf kunnen advertenties plaatsen in de Grommer.

- De gerealiseerde rente-inkomsten zijn duidelijk lager dan begroot doordat de rentepercentages als gevolg van de financiële crisis stevig zijn verlaagd.

- De inkomsten van het clubhuis zijn flink hoger, vooral als gevolg van toegenomen barver-

kopen en de voor het eerst sinds 2001 verhoogde prijzen van de verstrekkingen.

- Het bestuur heeft de jachthaven goed beargumenteerd verzocht om de huurindexatie voor 2010 niet door te voeren. Dit verzoek is (eenmalig) gehonoreerd.

- Wim Piet van Erven Dorens attendeert de penningmeester op de mogelijkheid milieubelasting via het Watersportverbond terug te vorderen. De penningmeester zal hier achterheen gaan.

b. Verslag kascommissie en decharge bestuur

In afwezigheid van de kascommissie verzoekt de voorzitter dhr. Van Erven Dorens als ex-kascommissielid het verslag van de kascommissie voor te dragen. Op 6 april 2010 heeft de Kascommissie, in dit geval bestaande uit Thera van Erp en Hans van Rensen – Jos Dorrestijn was verhinderd – de boeken gecontroleerd en de administratie zeer overzichtelijk en prima in orde aangetroffen. Balans en Exploitatierkening geven een getrouw beeld van de financiële situatie van de vereniging. Steekproefsgewijs zijn de kasstukken gecontroleerd. Het advies dat de controle commissie in 2008 gegeven heeft,

dat alle Commissies zich strikt aan de begroting moeten houden, is prima uitgevoerd.

De financiële toestand van de vereniging is goed, ondanks een kleine vermindering van het verenigingsvermogen.

Kostenbewaking en het niet laten overschrijden van de begroting zijn voor 2010 een hot item en een belangrijke uitdaging.

De kascommissie adviseert de ALV de financiële stukken goed te keuren en het bestuur te dechargeren voor het gevoerde beleid. Onder luid applaus gaat de ALV hiermee akkoord.

6. Jaarverslag vereniging en commissies over 2009

Uit het jaarverslag blijkt dat de vereniging er weer een mooi jaar op heeft zitten. Alle commissies verklaren zich in hun jaarverslag (zeer) tevreden over het afgelopen jaar. Er was op onderdelen ook weer enige toename van de aantallen deelnemers aan activiteiten, maar dat is helaas niet terug te zien in het aantal leden overall.

7. Onderscheidingen

De voorzitter licht toe dat omtrent de uitreiking van onderscheidingen als de Tjebbe Huesespeld, het Hek van

Naarden en de Van Bladeren Erelijst (al dan niet rechtstreeks) door het bestuur wordt beslist. De Verenigingsschakel, enkele jaren geleden in het leven geroepen door de toercommissie zal een wat andere bestemming krijgen en voortaan waarschijnlijk tijdens de Nieuwjaarsreceptie worden uitgereikt.

Ereleden dienen echter door de ALV te worden benoemd. Het bestuur stelt nu de ledenvergadering voor om Kick van Bladeren vanwege zijn vele, langjarige en grote verdiensten en inzet voor de vereniging te benoemen tot erelid en licht de onderbouwing van dit voorstel toe. In aansluiting hierop benadrukt het bestuur dat Nelleke van Bladeren-Viëtor, draagster van de Zilveren Clubspeld, eveneens een jarenlange staat van grote verdiensten binnen de vereniging heeft, en stelt aan de ledenvergadering voor haar het recht te verlenen om bij afwezigheid van het nieuwe erelid zelfstandig de erelidstandaard te voeren.

Onder luid applaus stemt de ledenvergadering in met de benoeming van Kick van Bladeren tot erelid en de toekenning van het erelidstandaardrecht aan Nelleke van

Bladeren.

Het nieuwe erelid is enigszins overdonderd maar wel zeer verheugd met deze onderscheiding. De considerans voor dit erelidmaatschap is opgenomen in Grommer 192.

8. Benoemen kascommissie

Hans van Rensen is terugtreidend en Jos Dorrestijn geeft aan volgend jaar wederom verhinderd te zijn en dus beter nu reeds te kunnen terugtreden. Dingeman Boogert en Gerard van der Does treden toe tot de kascommissie. Thera van Erp wordt, als reeds zittend lid, automatisch voorzitter. De ledenvergadering stemt in met deze benoemingen.

9. Bestuurswisseling

Algemene bestuursleden

- Marc Poelmann is aftredend volgens het rooster van aftreden, maar is herkiesbaar voor een tweede termijn. De vergadering stemt vol overtuiging in met zijn herbenoeming.

- Fleur van Bladeren is aftredend maar niet meer herkiesbaar. De voorzitter dankt haar voor haar betrokkenheid, prettige samenwerking en enthousiaste inzet en overhandigt haar de traditionele scheepsbel.

- Eric Zuidmeer, schipper van de

Bellini, een Saffier 26 en actief bij onder meer het wedstrijdzeilen, heeft zich beschikbaar gesteld als bestuurslid. De vergadering stemt unaniem in met zijn benoeming.

Voorzitter

Sander Kreukniet is na 2 termijnen voorzitter te zijn geweest aftredend en niet meer verkiesbaar volgens de statuten. Sander kijkt terug op zijn bestuursperiode en highlight een aantal hoogte- en dieptepunten. Als cadeau aan de vereniging bij het einde van zijn voorzitterschap biedt hij de per jaargang ingebonden complete serie Grommers uit zijn bestuursperiode, inclusief de special edition van Grommer nr. 182 met de door Bert Piels speciaal voor hem gemaakte omslag (waar de aan de Nederlandse kust gestrande Roxane gered wordt door de KNRM, i.p.v. 'slechts' te zijn droog gevallen in de Baai van de Somme in Frankrijk) aan. Zij zullen naast de overige ingebonden jaargangen van de Grommer in het clubhuis komen te staan. Daarmee is dan de serie Grommers vanaf nr. 1 t/m 2009 compleet.

Wim Nierman is door het bestuur voorgedragen als opvolgend voorzitter.

Wim heeft ruim 20 jaar als bemanning bij Jochem Hamminga op de Ellert de woensdagavondcompetitie en andere wedstrijden gezeild. De laatste jaren vaart hij als stuurman mee bij Team Windrose van Bert Piels. Zijn eigen Dehler 36 kan niet onder de brug door en ligt daarom in Lelystad. Wim is eerder ook voorzitter van de Dehlerclub geweest. De ledenvergadering gaat onder luid applaus akkoord met de benoeming van Wim tot voorzitter. Sander draagt de voorzittershamer en de voorzittersvlag aan hem over. Wim richt zich als nieuwbakken voorzitter eerst tot zijn voorganger en staat stil bij enkele persoonlijke highlights/kenmerken van Sander.

10. Rondvraag

Er zijn geen opmerkingen of vragen.

11. Sluiting

De nieuwe voorzitter sluit de vergadering rond 23.30 uur af en dankt alle aanwezigen voor hun bijdrage.

Verslag jeugdkamp 2010

Maaike Hoogeveen, alias Helga

Na een gezellig zeilseizoen was het weer tijd voor het jaarlijks zeilkamp. Een groot aantal enthousiastelingen had zich aangemeld voor het Wickie de Viking- kamp dat op zeilschool 't Pean in Nes - Akkum werd gehouden: 26 kids, varende begeleiders en ouders die met kleine zusjes voor de gezelligheid kwamen. Op zaterdag stond vanaf negen uur het ontvangstcomité klaar: een stel "atletisch- gebouwde" vikingen met of zonder haar, maar in fraaie kostuums. De jeugdcommissie had er alles aan gedaan om er een mooi vikingfeest van te maken. En dat werd het! Zelfs de weergoden waren goed gestemd!

Die dag werd door de kinderen gevaren in Optimisten en Laser-Pico's. 's Ochtends eerst even wennen aan de boten, maar 's

middags een heuze veldslag: in de Optimisten voeren de blauwe vikingen (lees jongens) tegen de rode vikingen (meisjes) Levend Stratego. Dat was een groot succes. De kinderen snapten goed waar het om ging (wat op zich al een prestatie is, prima uitgelegd door Mick) en hadden de grootste lol als er iemand op de bom of ander onheil bleek te stuiten. Een eiland was de gevangenis. De strijd werd vervolgens ook door de zwaardboten gestreden... met daarna een klein zwemfeestje vanaf het eiland. Eenmaal terug op de zeilschool was er tijd voor een extra duik vanaf de steiger, een goed gesprek op de slaapkamer, een volleybalwedstrijdje of een chil-lmoment in de zon op het terras.

Daarna smaakte de BBQ goed. Iedereen (ook de inwendige mens) tevreden. 's Avonds kwa-

men onvermoede talenten voor het voetlicht tijdens de Bonte Avond. Een heel griezelig verhaal van Clair en Fleur, een dans van Eva, acrobatische sprongen van Fleur, de verkiezing van de idiale trainer door Sophie en Eva, gitaarspel van Andy, Pauline en Fleur die achtergronddanseressen van Lisa waren en Fleur en Lisa op piano. Alles werd aan elkaar gepraat door Lisa. _Daarna de duitse versie van Wickie de Viking (nederlandse vertaling is nog niet legaal uit op dvd...). Leuke familiefilm die niet alleen voor de kinderen leuk

was om te zien. Het kampvuur was inmiddels flink opgestookt door de mannen- zwaardboten onder begeleidend oog van Frank. Vele behulpzame takkenzoekers zorgden ervoor dat er een goed vuur ontstond. Onder de sterrenhemel was het goed uit te houden.

Natuurlijk gingen de kinderen (bijna) allemaal braaf slapen (noem geen namen anders wordt het een erg lang verslag). Conclusie van gangwacht: grote jongens slapen als laatste... kleine jongens zijn hééél vroeg wakker! Een enkele trainer

heeft zich opgeofferd om te wachten tot het veilig genoeg was om het vuur alleen te laten voor de nacht... Dank je wel Joost, Frank, Mick en Helga; veiligheid voor alles!

Zondagochtend, half negen ontbijt. Wat een bleke koppies! En wat was de koffie nodig...

Warm welkom aan de oudbestuursleden (lees bestuursleden op leeftijd, te oud voor een stapelbed op zaal).

Lunchpakketjes gemaakt om mee aan boord te nemen en een mooie tocht gevaren met Valken:

in elke boot een groepje kinderen, de oudsten (beginnend) zonder begeleiding.

Dit was heel anders varen dan de dag ervoor; maar de meeste volwassenen waren alleen als noodvoorziening aan boord: complimenten voor onze kinderen!!! En wat is het daar toch mooi! Weer terug bij de zeilschool wachtte nog wat lekkers, waarna iedereen moe maar voldaan terugkeerde naar 't Gooi. Zeker weten dat sommige het wekkersignaal de volgende ochtend nodig hadden om uit deze droom te ontwaken.

Wat een geslaagd weekend.

Woensdag Avond Competitie van de R&ZV Naarden

WAC 2011

Start 19.30 uur van April tot September 2011
Webstie www.RZVNaarden.nl voor de details

R&ZV Naarden

Met de Willing en het gezin naar Granny

van 10 juli tot 1 augustus 2010

Cuno Duursma

Een bezoek aan zijn schoonmoeder zal voor de meeste schippers niet de hoogste prioriteit hebben. Is het verstandig om er een hele zomervakantie op te richten?

Het is ons eerste seizoen met de Willing 31. Na een geslaagd rondje Noord Holland met het gezin, een mooie Engelandtocht met vrienden en met de zeezeilers uit Naarden naar

Blackwater river, leek een gezinstocht naar London nu ook binnen bereik te liggen. Met de vorige boot hadden we de droom al, nu moest het lukken.

We vertrokken op 10 juli met bijzonder warm weer. Bij het inpakken van de boot brak het zweet al uit. Het was weer wennen om op stap te gaan met het gezin. De Engelandtocht had ik

gevaren met Hans en John.

Hans had zich ontwikkeld tot inkoper en scheepskok. John werd Reeds-almanak-guru.

Binnen het gezin moesten opnieuw de rollen weer worden gezocht, territorium afgebakend, passende taken gevonden.

We stouwde alle bagage zo veel mogelijk binnen en gooiden de trossen los. Het was warm, de jongens, Samuel (14 jaar), en Matthijs (10 jaar), lieten zich aan een lijn achter de boot stukjes door het IJmeer slepen tot aan de

Schellingwoudebrug. Om een uur of acht 's avonds kwamen we in IJmuiden aan. Snel naar het Thaise restaurant, waar we tijdens het rondje NH ook zo lekker hadden gegeten. Aan het eind van de maaltijd begon het voorzichtig te regenen. Er was in geen weken een druppel

gevallen, op onze eerste vakantiedag regende het. De wandeling terug naar het begin van de M steiger is bijzonder lang.

Halverwege brak een enorm onweer los. Een uur stonden we halverwege, bij het havenkantoor te schuilen en te kijken naar de donder, bliksem en hoosbuien. Gelukkig waren we nog niet op zee.

Op zondag was er weinig wind. We tuften rustig naar Scheveningen om daar de WK finale te kunnen zien. Vlak voor de haven waren er veel 470 zeilboten in de weer. 's Avonds bleek dat er een kampioenschap werd gehouden. Veel vrolijke

jonge mensen, tot schrik van Samuel en Matthijs ook veel Spanjaarden daarbij. In de grote tent konden we mooi meekijken op de vele schermen. De Spanjaarden werden steeds vrolijker en luidruchtiger. Tsjá, verder was het geen mooie avond meer.

In Scheveningen lagen we flink ingepakt en dan ben je niet makkelijk weg 's ochtends. Ik wilde eigenlijk direct door naar Zeebrugge. In de middag zou er meer wind kunnen komen.

Rond half negen lukte het ons om weg te komen. Weer weinig wind. We tuften langs de maasmonding, naar het zuiden.

Imogen was wat onrustig. Ik adviseerde haar om lekker naar de radio te luisteren. Binnen hoorde ze nog net de laatste maten van een trio van Schubert, en toen kwam het journaal. “Schade door hevige storm” “Mensen worden geadviseerd om vooral binnen te blijven”. Imogen kwam bleek weer uit de kajuit de kuip instappen. Ze vond dat we onmiddellijk aan land moesten. Ik had op kanaal 16 geen alarmerende berichten gehoord, het moest dus op zee wel meevallen. Eigenlijk wilde ik gewoon doorvaren. Er kwam eindelijk wat wind. Op aandringen van

Imogen toch maar de kustwacht opgeroepen. Zij waren heel behulpzaam, we gaven onze positie op, de kustwacht checkte buienradar. “Het ergste is bij u wel voorbij. “ Toch was het vertrouwen bij Imogen nu wel weg, we moesten de dag eerder afbreken. Na enig puzzelen met het getij leek de Roompotsluis een mooie uitweg. Rustig tufte we die kant op. Na een tijdje begon het licht te regenen. Samuel lag binnen in de zee-kooi te slapen, Matthijs was buiten. Ik trok mijn zeilpak aan, reddingsgordel, nou, ik was er klaar voor. Er kwam eindelijk wat meer wind. De fok werd

uitgerold. Na een paar minuten was de prettige wind aangewakkerd tot hard. Er kwam een vreemde donkere lucht aanzetten. Matthijs moest naar binnen, Imogen zette de luiken in de kajuitopening en trok het schuifluik dicht. Ik was alleen in de kuip over. Ik rolde de fok maar weer in. Ondertussen wakkerde de wind aan tot stormachtig. Het zicht verminderde tot 10 meter. Bij het oprollen van de fok sloegen de achtknoppen uit de schoten. Wild sloegen de schoten om zich heen. We zaten nog zo'n 4 mijl van de Roompotsluis. De Willing had geen zeil meer op, de motor stond aan. De regen denderde op het dek en de wind gierde door de stagen. Ik moest naar voren op de schoten op te binden. Ik zette de stuurautomaat aan en ging naar voren. De schoten sloegen agressief om zich heen, maar na een paar rake klappen op het voordek wist ik ze te overmeesteren. Samuel, die een uurtje eerder was gaan slapen bij een vlakke zee en een lome zomerzon,

werd wakker door het lawaai. Uit de ramen zag hij alleen maar witte flarden water, terwijl de boot heftig heen en weer ging. Door de kleine ventilatieopening in het luik staarde hij in een lege kuip. "Waar is hij papa?". Matthijs lag in een zeekooi en volgde mij door het luisteren naar de voetstappen op het dek. Snel deed Samuel zijn zeilpak aan. Toen realiseerde hij zich dat hij opeens enorm zeeziek was geworden. Na de verhalen van Sander over overlappende verstopte gootstenen met braaksel hadden we al getraind met het teiltje. Ik kroop terug van het voordek naar de kuip. De Willing bleek zich verder niets aan te trekken van al het geweld. Volgens de GPS voeren we recht in de vaargeul, nog een half uurtje naar de sluis. De motor liep rustig door, de automaat stuurde netjes bij. De golven werden opzij gestoten. Opeens werd het in plaats van angstig, juist heel erg leuk. Heerlijk als een boot zich er niets van aantrekt en gewoon doet waar hij voor gebouwd is.

Op de radio hoorden we een Mayday van een ander jacht. Die konden we op dat moment even niet helpen. Nooit meer iets van gehoord trouwens. We vlogen voor de wind de Roompotsluis in, met de motor in zijn achteruit. Daar dachten we veilig te liggen, en we waren niet helemaal doorgevaaren, uit angst om tegen de grote sluisdeuren gedrukt te worden. Een flinke vissersboot voor zeedagtochtjes dacht daar anders over. Nadat we windkracht 8 overleefd hadden op zee, vond hij het wel passend om ons via de luidspreker eens flink toe te spreken over doorvaren tot de deuren en sociaal vaargedrag in

de sluis...

De storm had traumatisch kunnen werken, maar we waren er echter zekerder en vrolijker van geworden. Als we dit konden doorstaan, dan konden we tegen een stootje. De volgende ochtend gingen we dus weer vroeg op stap. Samuel lag al weer snel in een zeekooi. Op zee kwam een douane speedboot naast ons varen. "Mogen we aan boord komen? "

"Kapers!" dacht Matthijs. We moesten bijdraaien, de mannen kwamen aan boord. Alle papieren waren in orde, paspoorten aanwezig en Samuel werd weer met een verrassing wakker.

Zo kwamen we, steeds aan de

wind, via Blankenberge, Nieuwpoort, Duinkerken, Dover, Ramsgate uiteindelijk in Queenborough aan. Het was hoogwater rond 12:00. Dat betekende dat we rond 4:00 zouden moeten vertrekken. St Katharine's had wel plaats voor ons, maar er werd 's nachts niet

England here we come.

geschut. Er was 's avonds wel een plekje aan de steiger van de Greenwich Yacht club. Dat klonk heel chique, en leek een prima oplossing voor de eerste nacht. Toen we 's avonds tegen 22:00 bij de Yacht Club kwamen aanvaren bleek het gewoon een steiger in de Thames te zijn, en de beperkte ruimte was al door een paar jachten ingenomen. We meerde af, langszij een nieuwe Beneteau waar niemand aan boord was. Dat leek een prima

oplossing. Tot er een fast Ferry langs zoefde. Eerst gebeurde er niets. Toen sloegen er opeens enorme golven toe die de Willing en Beneteau met enorme kracht tegen elkaar aandrukte en ze dan weer uit elkaar trok. De Willing had het gedurende de hele tocht nog niet zo zwaar gehad. In het midden van de rivier lagen enorme duwbakken vol vuilnis. De bonkten hard tegen elkaar, staal tegen staal. Rond 23:00 kwam de eigenaar van de Beneteau aanlopen. Ik dacht: "oh dit gaat problemen geven". Het tegendeel was waar. Een joviale Engelsman en zijn vrouw, zij hadden net haar verjaardag gevierd en hij vond ons een goede reden om nog een extra biertje open te trekken. Op het terrein van de Yacht Club vonden we nog een paar grote skippy ballen die we tussen de schepen legden. We maakte 4 extra lijnen vast. Zo was het drinken tot de laatste Ferry voorbij zou komen (rond 01:00), en dan slapen tot de eerste weer zou vertrekken

(rond 06:00). De volgende ochtend voeren beide boten verder naar St Katharine's.

Vrijdagmiddag, prachtig weer, lunchtijd, een mooie ligplaats in het hartje van London. We voelden ons direct helemaal thuis. We legden de Willing achterstevoren in de box, zwemtrap uitgeklapt, achterstag opzij. Zo konden de ouderen met een klein stapje van de steiger aan bord komen. We vonden Waitrose, de geliefde supermarkt van Imogen om de hoek van onze ligplaats.

Het eerste bezoek kwam na een half uurtje al aan; het was de Nanny van Imogen. Ze kon de stap net maken. Later op de dag kwam Granny dan aan.

Wandelstok, nieuwe heupen, nieuwe knie. Ze kwam toch makkelijk aan boord en vond het prachtig. Zo vlak bij haar

appartement in hartje London, dochter aangekomen met gezin en al uit Nederland in dit bootje. Ja, we hadden het doel bereikt.

Zo brachten we een prachtig weekend in London door.

Lunchen met Grandpa, wandelingen naar de Tower, naar het geboortehuis van great Grandpa op Petticoat Lane, naar Toy Story III met Granny in 3D.

Mission accomplished: Granny aan het roer:
Alle trossen vast.

De drukke stad, de rustige haven, de lange zeereis; het komt zo mooi samen in St Katharine's. Op maandag werden we weer naar buiten gesluisd. De tocht naar Queenborough verliep soepel. De volgende dag naar Harwich. Zo kwamen we weer in Shotley point waar ik in Juni met de vereniging op goed weer had liggen wachten. Het was bijna laagwater en we kwamen net nog over de drempel van de Shotley point sluis. Van Harwich de volgende dag door-

Lowestoft.

gevaren naar Lowestoft. Een mooie tocht, voor de wind. We zouden rond 19:30 aankomen. Om 18:00 draaide de wind plotseling en hadden we opeens 5-6 Bft pal tegen. De voorspelde

aankomsttijd op de GPS sloeg om naar 23:00! En ik had juist zo mooi uitgerekend dat we bij dood tij in Lowestoft zouden aankomen. De golven werden direct hoger. Geschrokken door de enorme windkracht lieten we het zeil zakken en startte we de motor. Dat leverde een snelheid op over de grond van 1,5 Knoop. Dit zijn van die momenten dat Samuel weer uit zijn kooi komt en rustig komt helpen. Hij nam het roer over, ik zette twee reven in het grootzeil en hees het weer. Nu moesten we echt even vechten om kruisend tegen wind en golven Lowestoft te bereiken voor de harde stroom tegen zou inzetten. Op die momenten ben ik weer blij met het advies van Sander om vooral een diepe kiel te kiezen. De Willing deed zijn best, de GPS paste de voorspelde aankomsttijd steeds positiever bij; rond 20:30 zaten we voldaan aan een ouderwets chique gedekte tafel in de Royal Norfolk & Suffolk Yacht Club in Lowestoft. Van Lowestoft zou de grote

overtocht terug naar IJmuiden beginnen. Matthijs had dagen daarvoor al verteld dat hij zelf liever de ferry nam, en zonder problemen alleen naar huis zou kunnen komen. Imogen was ook geen liefhebster van de nachttocht, maar vond het toch beter dan de tocht langs de Belgische kust te herhalen. Maar ja, als Laura Dekker dit kon, dan konden wij vieren deze overtocht toch ook wel maken?

Ik vond het lastig het juiste vertrekmoment te kiezen. Ofwel een goede zeildag en dan nachts erg veel wind, of een dag later vertrekken met regen en dan 's nachts opklaringen en afnemende wind. We besloten voor het laatste te kiezen. Toen we 's ochtends wakker werden en de voorspelling inderdaad klopte, was de stemming aan boord toch matig. In de regen voeren we Lowestoft uit, pal naar het oosten. Er stonden nog flinke golven van de stormachtige nacht ervoor. Imogen had het voor vertrek nog even opgezocht, tot 4 m hoog. Toch maar

uitstellen? “Nee”, zei ik, “nu gaan we”. Matthijs vond dat niet leuk. Toch bleef hij stoer in de kuip. Samuel ging maar weer snel naar zijn geliefde zee-kooi. Imogen had haar zeeziektetablet pas ingenomen toen ze het nieuws van de hoge golven had gelezen, werd voor het eerst in deze vakantie toch zeeziek en lag na overgeven tot 16:00 roerloos in de andere zee-kooi. Zo tuften we zonder wind over de woelige baren naar het oosten. Tegen het middaguur kwam er wind. Mooi, uit het zuiden, we hezen het grootzeil, rolden de fok uit stoven vooruit. Zo voeren we tot de schemering met ca 7 knoop naar het Oosten. Imogen knapte weer op, Samuel werd ook wakker, kwam ook in de kuip en veel van de heerlijke mini salades (met linzen, of met couscous) van Marks & Spencer werden uit de koelkast gehaald. Het hoogtepunt was de geroosterde kip, een tip van Hans, die op zee ook koud uitstekend smaakt.

Toen het bijna donker was,

kwam er een stormwaarschuwing van de Nederlandse kustwacht. Het leek verstandig het grootzeil te reven voor het echt donker was. Dat ging prima, maar de snelheid nam nu wel af. De wind nam niet toe, en na een uurtje werd de waarschuwing ingetrokken. Jammer, nu hadden we te weinig zeil staan om flink vaart te maken. De wind draaide naar het Westen. Het was lastig sturen met golven en gevaar voor gijpen. Ik wilde net de reef er weer uit gaan halen in het pikdonker, toen Samuel mij attendeerde op een paar lampjes in de buurt. Ik

keek onder de giek door en zag de lichten van een groot schip dichterbij dan mij lief was. Hij had zijn koers al aangepast. Daarna kwamen er nog een aantal. We waren de twee diepwaterroutes al gepasseerd, we voeren ten noorden van NHN, waar kwamen al die schepen vandaan? Wij hielden maar koers, doordat sommige draaiden was het onduidelijk of ze voor- of achterlangs wilden gaan. Het leken schepen uit Europoort, we waren zo'n 40 mijl uit de kust, die zich in het stelsel gaan voegen. Hoewel we radar aan boord hebben, leek

een AIS nu toch ook wel erg handig. Een uurtje later kwamen we weer bij de productieplatforms waar sommigen van de vereniging nog wel eens dicht langs plegen te varen. Dat wist ik nog wel, maar ook deze keer leken wind en stroom ons er toch op af te willen sturen. Het leken zo 's nachts wel buitenaardse ruimtestations die met hun morse geluid en tekens ons wilde opslokken of juist weg wilden jagen.

Om 02:00 's ochtends had Samuel er genoeg van, maar Matthijs was binnen, nog steeds wakker en was blij om weer de kuip in te mogen. De dikke wolkendeken maakte plaats voor wit verlichtte wolkjes. Buiten zaten we samen in een slaapzak gewikkeld te kijken naar de sterren en de maan. Ook bij Matthijs had de angst nu plaatsgemaakt voor trots dat we dit gingen halen. Hij nam zich voor om niet te gaan slapen en het record "wakker blijven" uit zijn klas te verbeteren.

De wind zwakte verder af. Rond 03:00 hebben we de motor

maar gestart, de stuurautomaat aangezet en heeft de Willing ons verder veilig naar IJmuiden gebracht. Om ca 7:30 kwamen we aan. Samuel werd wakker in de haven. Ik ben direct gaan slapen. Matthijs pas die avond, en was toen 38 uur op.

De tocht heeft ons allemaal, en Granny, veel goed gedaan. We hebben deze tocht kunnen maken door de ervaringen opgedaan met de Zeezeilers van Naarden, bij de rondjes Noord Holland, de twee Engelandtochten met de Roxane, en de overtocht dit jaar met Hans en John. Het enige probleem is nu: "what next? "

De schipper en schrijver, Cuno Duursma.

In de Schoolbanken bij Jochem Visser

Lodewijk Cornelisen

Ik zat even in de schoolbank. Jochem de Boatspeeddocter had een uiterst interessant verhaal. Als profzeiler zijn Fastnet, Sidney – Hobart, rondje GB etc. onder de meest uiteenlopende omstandigheden zijn dagelijkse kostje. Mocht zo'n wedstrijdtripje twee spi-tjes kosten... bedrijschade! Wij kopen er een complete boot voor.

Deel een van zijn presentatie betrof wedstrijdbaan. Starten tov de wind. Dus weerkaart uiterst nauwkeurig bestuderen. Daarvoor werkt hij oa met een programma dat windverschil laat zien tussen clubhuis en ingang van de haven Naarden. Waar en hoe dit programma te bekomen? Uhh, nee, dat is speciaal voor ons/mij geschreven. Wel laat hij duidelijk zien – standaard start in de

wind – hoe belangrijk het is als je je 'speelveld' kent en wat er gebeurt als de wind shift tijdens dat eerste rak. Zit je start duidelijk tussen twee isobaren in, is de wind best stabiel maar wordt dat de omgeving van een frontje, tja dan kan de wind flink veranderen van richting en kracht. Prettig als je dat weet bij de start. Bij een wat lange startlijn en vooral onoverzichtelijk start even van te voren met een Gyro (uit kruisraket) bij startschip, startboei en in midden peilen. Alle 3D gegevens heb je dan en weet je waar de startlijn virtueel loopt en verwachte helling, golfbeweging ed . Gelukkig heb ik nog drie van die raketjes achter in de schuur liggen. Geïnteresseerd in de Gyro?

Zo werd ook rondten boei behandeld maar dat is je al bekend. Onder andere iets doorvaren om vervolgens strak

Jochem in optima forma.

langs de boei te varen. Vaak duikt het schip achter je dan in het gat dat je even maakt. Roep het schip aan voor ruimte en vaar strak langs de boei door maar menigeen is bezorgd om een krasje en geeft onterecht ruimte. YouTube achtige beelden van grote jongens toonde spectaculaire beelden waaruit bleek dat zij niet bang zijn om een krasje. Gewoon hoppaah midscheeps d'rin. Zo werd ook de finish besproken en eea gaf mij wel een nieuwe kijk op wind, vooraf weten wat je doet

en waarom en vooral het 'speelveld'. Zo had ik dat nog niet gezien en useful.

Na de pauze werd de stabiliteit besproken. Voor goede acceleratie is een helling < 20 graden van belang. Dus allemaal aan hoge kant en handjes vooruit steken. Is toch weer een paar kilo tegengewicht, of doe ook vesten aan en lifelines. Elke gram helpt. Nog beter, emmers water over je heen immers een natte trui tot sokken wegen heel wat kilootjes. Door goede helling je schip in 30 a 40 sec. op snelheid brengen is gewenst.

Het bekende stabiliteitsplaatje van zwaartepunt en opwaardse druk maakt snel duidelijk dat gewicht naar hoge kant brengen, vooral onder water helpt. Oplossing Kantekiel. Maar tegen drift heb je dan weer behoefte aan (zij)zwaarden als VO70 echter onhandig bij kruizen maar niet erg als je vervolgens drie dagen op een oor ligt. Voor kleinere rakken heeft Jochem een midzwaard ontworpen vóór de kantekiel. In het midden van het schip met 3 graden speling voor een optimale rompsnelheid. 20 – 30 kn. Logisch toch!

Het einde bracht ons terug naar de werkelijkheid. De huidige racebakken zijn onbeperkt in speed.

Het is niet de kunst ze harder te laten gaan maar juist te temmen anders spatten ze uit elkaar = DNF.

Deze winter aan de slag met decoupeerzaag in de romp, hydraulische systemen inlamineren en met je nieuwe kantekiel ben je volgend seizoen winnaar over all.

Of was dit een lezing voor de Grote Jongens. Een schip minder dan de totaalsom van onze hypotheeken heb ik niet gezien. Imponerend, dat wel.

Snelle vaart, Team Fram

Openingsstocht 2010

Kitty en René van Dam,
SEAGULL

Ondanks dat wij al vele jaren lid zijn van de roei- en zeilvereniging Naarden hadden wij nog nooit meegedaan aan de Openingstocht. Vrienden vroegen of wij meegingen, maar wij zouden er nog over denken. Later bleek dat zij ons al hadden opgegeven, dus de beslissing was genomen. Toen wij op de bewuste zaterdag naar buiten keken hadden wij al spijt, wat een naar grijs weer. Maar op naar de boot, wel te laat. Met een ongezellig weertje richting Lelystad gezeild. Het is echter al jaren geleden dat wij daar geweest zijn, waar is in godsnaam die haven? Na enig belverkeer met Atie en Bert, toch ook de haven gevonden en het bootje vastgemaakt aan de Team Windrose. Vervolgens met spoed naar de Batavia Werf, alwaar de rondleiding al begonnen was.

Ook begon het zonnetje weer te

schijnen zodat het heel aangenaam werd tijdens de rondleiding bij de Batavia Werf. Bij de Batavia Werf gaat er een wereld voor ons open, die V.O.C. had het indertijd toch goed voor elkaar. De mensen konden altijd lekker genieten van de overtocht, niks in een dag de wereld rond, maar heerlijk maanden genieten op deze “riante” boot!?

Deze schepen waren onderverdeeld in meerdere dekken. Het dek van de bemanningsleden was nog wel wat, het dek van de soldaten was echter zo laag dat zij alleen maar krom konden lopen. Het voordeel daarvan was dan weer, dat als zij in “den vreemde” aankwamen nog maanden nodig hadden voordat zij weer recht konden lopen. Oorlog voeren was in deze maanden dus niet van toepassing. De soldaten konden de vijand toch niet aankijken, kortom dit lage dek was een vredelievende oplossing.

Het was ook zo krap dat je alleen op je rug of op je zij onderdeks kon liggen. Het is mij nu duidelijk waar het “lepeltje lepeltje” liggen vandaan komt. Bij het transport van de slaven, waarbij mannen en vrouwen gezamenlijk lagen, had het “lepeltje lepeltje” ook natuurlijk voordelen. Het hoge sterftcijfer werd tijdens deze reizen gecompenseerd door het hoge geboortecijfer!!.

Vol bewondering heb ik ook gekeken naar de afdeling van de chirurgijn en de kok, welke afdeling bij wie hoorde was niet duidelijk, maar dat was voor die tijd ook niet zo nodig. De

chirurgijn gebruikte het gereedschap van de kok en anders om. Tijdens het maken van de soep werd het gereedschap weer ontsmet. Een verbandje leggen was in die tijd echt geen optie, amputeren of niet amputeren was de enige vraag. Deze uitspraak had Shakespeare ook kunnen bedenken.

Veel oude gezegdes gaan terug naar deze tijd. Mijn moeder riep vroeger altijd tegen mij als ik kattenkwaad uitgehaald had: “Het loopt de spuigaten uit”. Wist ik veel dat zij het over zeilen had.

De tochtdeelnemers in Bataviahaven te Lelystad.

Maar de toiletten in die tijd, helemaal goed. Een heerlijk buiten toilet, zonder vieze luchtjes. Even met de bloten billen boven een gat en alles stort direct in de zee.

Vervolgens kon je met soort kwast (gerafeld touw), dat de hele dag in het zoute zeewater hing, de boel schoonvegen. Na een wereldreis van vele maanden was je achterste zo mooi gebleekt dat de Gooische Vrouwen er jaloers op zouden kunnen worden.

Wij zijn nog langs het geraamte van de andere boot “De zeven Provinciën” gelopen, maar deze lag er naar mijn idee nog net zo bij als 6 jaar geleden.

Het werd langzaam maar het zeker tijd voor een borrel en geheel in stijl van de V.O.C. hebben wij een Indische rijsttafel genuttigd, die wij als kenners van de Indische keuken zeer goed konden waarderen. Erg jammer van de rode vlekken op mijn zeilshirt van het sausje van een vleesgerecht.

Vervolgens moest er nog een spel gespeeld worden en daar ging het mis. De kaartjes die voor ROOD en GROEN stonden waren ROSE en BLAUW, kom daar maar eens uit. En soms kon een antwoord op een vraag in plaats van ja of nee ook misschien zijn, dus vriend Bert en ik twee kleuren opsteken. Een GELE kaart volgde en deze werd gevolgd door strafpunten en het inleveren van beide kaartjes. Resultaat: vriend Bert een mooie poedelprijs en ik een beker van de Batavia en de pineut om dit verhaal te schrijven, **zo jammer!**

Toen nog een bootborrel op de boot Team Windrose, want Bert had zo’n heerlijke nieuwe Webasto gemonteerd. Echter zo’n ding gebruikt stroom en Bert had op de heenweg al genoten van deze fijne Webasto, kortom accu leeg!! En geen stroompunt in de buurt, hebben wij dat!

Door de lege accu kon vriend Bert ook de motor niet meer starten, en dus maakte wij als een Siamese tweeling met onze

Seagull een rondje haven met de Team Windrose. Vervolgens hebben wij ons vast gemaakt bij een stroompunt aan de wal. Eindelijk konden we een borrel drinken. Dankzij het stroompunt werd het nog een warme nacht!!.

De volgende dag even shoppen in de outlet shops, daarna snel naar de boot, maar het moment dat wij op de boot stapten ging de hemel open en die heeft zich vervolgens niet meer gesloten. Het enige wat wij nog konden aanschouwen was regen, regen, regen. Wij gingen uitgeboomd voor de wind en schoten lekker op. Onderweg zijn we wel enkele keren tot de conclusie gekomen dat een paar laarzen geen onnodige luxe zou zijn en

besloten deze binnen afzienbare tijd te gaan kopen. Als een stelletje verzopen katten zaten wij te “genieten” van deze zeiltocht. Wij waren dolblij met de melding dat Pampus Haven verviel en dat we gelijk naar de haven van Naarden konden varen. In de haven hebben wij droge kleding aangetrokken en op naar de bar. Daar hebben wij nog een lekkere borrel gedronken en genoten van de hapjes.

Werd het toch weer gezellig.

Hierbij de organisatie nogmaals dank voor een leuk weekend en dit schrijven laat ik de volgende keer graag aan iemand anders over.

Alle vrienden bij elkaar.

Spetterend Kampioenschap WAC 2010

Wim Poelsma

Foto's: Nancy Schroder

De Roei & Zeilvereniging Naarden heeft afgelopen woensdag 8 september de laatste wedstrijden verzeild om het jaarlijkse Clubkampioenschap. In een voortdurend spannende strijd werd het kaf van het koren gescheiden. Iedere woensdagavond werd ook dit seizoen, vanuit de prachtige en geheel gemoderniseerde Jachthaven Naarden, in een tweetal klassen de onderlinge strijd aangeboden. De sportboten in klasse 1 en de kajuitboten in klasse 2.

Winnaar bij de kajuitboten werd Team Windrose van Bert Piels. Met een straatlengte voorsprong kon in deze laatste wedstrijd de Roxane geschipperd door de nestor Sander Kreukniet niet meer in de buurt

komen. Bij de zeer snelle sportboten in klasse 1 was de stand na 20 gezeilde wedstrijden gemeen spannend.

Nummer twee in het klassement, de Elfje, een J-80 geschipperd door Henk Everwijn, stond slechts 1 punt achter op de Juul, eveneens een snelle J-80. Spektakel genoeg deze avond. Een zware regenbui met stevige windstoten joeg het veld eerst alle kanten

WAC Klasse 2 , 1e prijs,
Team Windrose

Alle prijswinnaars WAC 2010.

op en eindigde tot slot in een complete windstilte.

Uiteindelijk lukte het de Elfje nog met de Juul op gelijke hoogte komen. Op punten won Elfje deze avond en voor het eerst in de geschiedenis waren er in deze klasse twee 1e prijswinnaars.

Voor bloemen en dikke kussen: Leonie.

De bekens werden uitgereikt door bestuurlid Bert Piels. Door de assistentie van de beeldschone Leonie met bloemen en kussen, kregen die bekens nog een extra mooie glans. Met een persoonlijk woord en een lang applaus nam Tjeerd Vos afscheid als voorzitter van de woensdagavondcompetitie. En in het gezellige clubruimte “Het Behouden Huys” werd nog lang nagepraat. Menig biertje werd gedronken om het verdriet over alle verloren kansen te kunnen vergeten.

De Roei- en Zeilvereniging Naarden nodigt iedereen uit om

W e d s t r i j d z e i l e n

volgend jaar april met uw schip mee te doen. Voor de niet-leden is er een mogelijkheid om dit zelfs drie keer gratis te doen. En niet alleen voor de wedstrijden, maar ook voor de reuze gezellige after-sail. Ook de niet-ervaren zeilers zijn welkom. Er kan er altijd maar één winnen en de rest heeft gewoon veel plezier. De WAC 2011 wedstrijden beginnen weer in April en eindigen in September. Er worden 21 wedstrijden gezeild en de beste 8 wedstrijden tellen mee voor het kampioenschap. Het Havencafé-Gooimeer, welke

een prachtig uitzicht heeft over de gehele haven, draagt zorg voor een speciaal menu voor de wedstrijdzeilers en hun bemanning. Eenmaal ingeschreven wordt het menu wekelijks per e-mail toegestuurd. Inschrijven om mee te doen is mogelijk via de website van de Roei- en Zeilvereniging Naarden: www.rzvnaarden.nl Hier vindt u ook alle uitslagen van de gezeilde wedstrijden. Belangstellenden zijn ook welkom op de info avond op 6 april 2011.

Lezing 2 februari 2011

"Het Behouden Huys" 20.00 uur

Christa ten Brinke & Ysbrand Endt

PRO3 Ocean Challenge

**Christa & Ysbrand komen een lezing geven over,
hun Minitransat 650 Project.**

**Christa gaat haar 1000 mijl als Remy,
Solo mio el Mundo beschrijven.**

**Ysbrand verteld hoe hij zijn mast verloor en met een noodtuig
toch de finish wist te behalen.**

**Verder hoe het er nu voor staat en/of één van beide,
ooit Brasil gaat halen of allebei?**

www.pro3oc.nl

Zet vast de datum 2 februari in uw agenda!

W e d s t r i j d z e i l e n

Geert Bultman het brein aan boord van de Jop, heeft een App. gemaakt voor de WAG. Deze App. is gratis, en we danken Geert voor zijn inzet. De App. is voor de i-phone gemaakt, maar doet het (iets minder fraai), ook op andere internet telefoons.

Hoe instal je de App..?

Ga naar;

rvznaarden.nl/wac

Zet in het beginscherm,
door dubbel klik. >

38

De Grommer nr. 196

Dat ziet er zo uit >

Woensdagavondcompetitie	
Score na 20 races	
Klasse 1	Klasse 2
1 Team Windrose (103.3)	
107.90 punten in 17 races. Beste 8: 25.25 25.25 25.25 24 24 24 24	
2 Roxane (90.4)	
100.75 punten in 12 races. Beste 8: 25.25 25.25 25.25 24 23 23 23 22	
3 Jop (103.0)	
105.75 punten in 15 races. Beste 8: 25.25 25.25 25.25 24 24 23 22 22	
4 Clara (111.0)	
103.25 punten in 15 races. Beste 8: 35.25 24 24 24 22 22 21 21	
5 Geusje (99.0)	
176.90 punten in 15 races. Beste 8: 23 23 22 21 21 21	

Het resultaat, waar u ter wereld u ook bent, mits er telefoon ontvangt is. Is de WAG te volgen.

De Zeezeilcommissie nodigt u uit
voor de

Reünie

op
1 December 2010 20.30 uur
in “het Behouden Huys”
voor de deelnemers van de,
Rondje Noord-Holland 2010
en of
Engelandtocht 2010

Neem je foto's mee, op CD of een USB stick.

Houders van de gecertificeerde Rode Broek,
worden bijna verplicht de Rode Broek te dragen,
op deze avond.

BESTUUR

Voorzitter

Wim Nierman
Keerkade 29, 3831 SN, Leusden (033) 433 27 42

Secretaris

Wim Postma
Cort van der Lindenlaan 9, 1412 BW, Naarden (035) 694 07 51

Penningmeester

Marc Poelmann
Bikbergerweg 48, 1272 PN, Huizen (035) 526 51 05

Lid

Bert Piels
Ransuil 5, 3435 GM, Nieuwegein (06) 515 32 603

Lid

Eric Zuidmeer
Van Halllaan 8, 1412 CT, Naarden (06) 206 603 82

Lid

Riekie Menting-Engelaar (035) 693 55 98

COMMISSIES en WERKGROEPEN *(voorzitters cursief)*

Clubhuiscommissie *Kick van Bladeren, Wim Piet van Erven Dorens, Iet Kuhn-Dura, Hugo Walg, Thera van Erp.*

Jeugdcommissie *Mick Hoogeveen, Maarten van Kleef, Wim van Tol, Jaap van der Grind.*

Kascommissie *Thera van Erp, Dingeman Boogert, Gerard van der Does.*

Ledenadministratie *Richard Menting, P.bus 5145, 1410 AC Naarden.*

Redactie De Grommer *Judith van den Akker, Bert Piels.*

Toervaren *Fleur van Bladeren, Atie van der Scheur.*

Wedstrijdcommissie *Frank Hobbelen, Bert Piels, Bernard Holsboer, Henk Everwijn, Rob van den Akker, Jelmer Nuesink.*

Zeezeilcommissie *Thea Stam, Jos Fischer, Cuno Duursma, Richard Menting.*

Zeeroeicommissie *Joop Croonen, Jan Jaspers, Onno van Steenwijk.*
CWO-gemachtigde Frank de Meulemeester, Wim Postma.

Redacteur website Nelleke van Bladeren-Viëtor

Website www.rzvnaarden.nl

Zie de ledenlijst voor adressen of telefoonnummers.